

Âm Dương giao chiến

Ngày ấy, có một trận mưa lụt rất dữ dội; khúc đê ở xã Thọ Triền bị vỡ, mùa màng hư hại, nhà cửa súc vật trôi nổi theo dòng nước bạc. Một ông quận công họ Điền được lệnh vua đi đốc suất dân phu hàn lại đoạn đê đó. Thuyền của ông sắp đến khúc sông làng Kim Lũ, bọn thủy thủ bảo ông rằng:

- Ở đây có miếu Thủy Thần rất thiêng, ai có thuyền qua đây phải ghé vào làm lễ mới có thể đi được. Vậy xin ngài hãy cúng Thủy Thần để đi cho được yên ổn.

Quận công vốn là một nhà bác học uyên thâm lại thông thạo phép phù thủy nên vừa nghe nói thì trợn mắt bảo họ:

- Ta đây phụng mệnh vua đi làm việc nước. Dù hấn là thần đi chăng nữa, dám cản ta ư.

Nói xong cứ thúc thủy thủ chèo đi mà không ghé vào đền.

Lúc đó thủy thần đang ở bờ sông nghe nói thế, tức mình bèn hoá phép bắt thuyền dừng lại. Bọn thủy thủ cố chèo mãi nhưng mấy chiếc thuyền không tiến lên được bước nào. Biết là thủy thần bắt đầu ngăn trở công việc của mình, quận công sai ghé thuyền lại gần đền, rồi đứng trước mũi thuyền lớn tiếng thóa mạ thủy thần mà bảo rằng:

- Nhà người ngự trị ở một phương này, nhân dân hương khói luôn năm không khi nào tắt. Vậy mà đã không biết giúp dân để cho đê vỡ làm sinh linh trôi nổi khốn khổ, lại còn ngăn cản công việc hàn đê của ta, nghĩa là thế nào. Nhà người biết điều thì hãy giúp ta làm cho xong việc, nếu không ta sẽ cho người phá đền đi đó.

Nghe nói thế, thủy thần nổi giận bèn sai xuất hiện trên sông năm chiếc thuyền đầy những quân hình người mặt cá cầm giáo mác vây xung quanh mấy chiếc quan thuyền. Quận công họ Điền không lấy thế làm lo sợ, liền giơ phép phù thủy: ngồi trong thuyền chỉ gươm, đánh quyết, niệm chú, vẽ bùa rồi ra lệnh cho lính tráng của mình bắn tên, lao thương vào địch. Hai bên giao chiến kịch liệt. Thủy thần thấy khó lòng thắng nổi, bèn làm trời đất mù mịt khắp cả một vùng ước đến một trống canh. Khi trời sáng ra, mọi người thấy năm chiếc thuyền kia đã biến mất. Rồi sau đó, đoàn quan thuyền cũng tiến được đến chỗ đê vỡ.

Nhưng thủy thần vẫn tức mình, cố sức đuổi theo để phá cho được. Quận công đốc suất quân phu thuyền bè quyết đắp nổi đê. Khi đê vừa hàn xong, mọi người sửa soạn ra về thì thủy thần sai các giống cá lớn, húc vào chỗ đê mới đắp làm cho đất long lở trôi đi. Riêng thủy thần hoá làm một con cá chép rất lớn, nổi lên mặt nước giương vây như cánh buồm. Cá vùng vẫy mấy cái, sóng nổi ầm ầm, nước đánh vào chỗ hàn đê rất dữ. Thế là công phu khó nhọc của bao người lại trôi theo dòng nước. Quận công vẫn không nản chí, lại bắt dân phu huyện khác đổ tới đắp. Cũng như lần trước, lần này sắp thành công lại bị thủy thần ngầm ngầm phá hoại.

Mọi người nản lòng, khuyên quận công hãy đầu dụ để khỏi khổ dân. Quận công đành phải đến miếu thủy thần khẩn rằng:

- Hôm trước tôi qua miếu trót lỡ lời nói mấy câu xúc phạm. Vậy mong ngài nguôi giận phù hộ cho muôn dân đỡ khổ. Đáp xong tôi sẽ tạ lễ ngài.

Lần này đê hàn rất nhanh và rất chắc, to gấp hai đê cũ. Công việc chả mấy chốc hoàn thành. Khi tắt công, Quận công cho thuyền đến trước đền nói to lên:

- Bớ thủy thần! Lần trước ta lừa ngươi đó thôi. Ta đâu có sợ ngươi. Bây giờ để ta hàn xong và rất vững dù có trăm thủy thần cũng không làm gì nổi.

Nghe thấy thế thủy thần giận sôi lên, đêm ấy làm nổi sóng lên rất dữ, vì thế để lại bị sạt một đoạn lớn. Quận công tức mình nói rằng:

- à đã thế, tao quyết trị đến nơi cho mày biết tay.

Nói rồi, ông sai mấy thủy thủ giỏi đi điều tra khúc sông đó. Họ về cho ông biết ở gần đoạn đề vỡ có một cái vực sâu là sào huyết thủ hạ của thủy thần. Quận công lập tức ra sức cho các làng nạp tre, gỗ để đóng cừ xung quanh vực. Đoạn dựng mấy lò vôi, sai quân và dân đi lấy đá trắng về nung, mẻ này tiếp mẻ khác. Quận công còn trưng dụng tất cả các thuyền bè đi chở đá tảng, gạch ngói cối đá thủng v.v.. đưa về chất bên này vực cao như một hòn đồi. Bên kia vực đá vôi nung cũng đổ cao như một hòn đồi. Rồi đó Quận công sai một bên ném đá vôi, một bên ném gạch đã vụn. Nước sôi lên sùng sục. Bọn thủ hạ thủy thần đội lốt thủy tộc không kịp chạy trốn, chết nổi lênh bênh trên mặt nước vô số. Đoạn ông mới quay sang hàn đề. Quả nhiên nhờ có việc lấp vực nên đề hàn xong ngay.

Thủy thần thù Điền Quận công vô hạn. Hắn quyết chí ám hại ông. Hơn một tháng sau hắn làm cho Quận công ốm nặng. Trên giường bệnh, người Quận công cứ nóng như lửa. Nhà vua phái các danh sư tới nhà, thuốc men điều trị nhưng bệnh ngày càng trầm trọng. Sau đó thì chết. Quận công có một người chị là Ngô Thuận Phi lấy vua. Một hôm Quận công ứng đồng ở làng mình nói:

- Ta mắc kế độc của thủy thần mà chết. Ta quyết báo thù chứ không chịu thua. Hãy báo giúp với chị ta sắm sửa voi ngựa khí giới để ta trả thù.

Nghe tin báo, Ngô Thuận Phi làm theo lời em và khẩn:

Dầu được hay chưa, em cũng tin cho chị biết!

Từ khi được voi ngựa, thuyền bè, khí giới, quận công giao chiến với thủy thần nhiều trận kịch liệt. Người ta thấy trước đền thủy thần sóng gió ầm ầm, nước bắn tứ tung bọt nổi trắng xóa cả một vùng mặt sông. Các loài tôm cá tập hợp rất đông, thỉnh thoảng chạy giạt từ nhánh sông này sang nhánh sông kia. Sau cùng lại thấy sóng gió im lặng, các loài thủy tộc chết nổi lên nhiều lắm, những con còn lại cũng bỏ trốn khắp nơi. Khúc đề sạt ở làng Thọ Triều sau đó không vỡ thêm nữa.

ít lâu sau đó, Quận công báo mộng cho chị mình biết mình mấy lần đánh với thủy thần, thắng thì có thắng, nhưng thế lực của hắn vẫn còn mạnh lắm. Vậy nhờ chị hãy lập cho một ngôi đền để ở, hằng tạm đình chiến một thời gian.

Từ đó ngôi đền thủy thần cũng không thiêng như trước.